

SALVE

Gimnazijai - 100 metų

Nr. 1 (133) 2018 m. spalio

Mielieji Prienų „Žiburio“ gimnazijos bendruomenės nariai,

Prienų „Žiburio“ gimnazijos bendruomenė šviečia jau šimtą metų, skleisdama žinias, dalindamasi patirtimi, ugdydama išskirtines asmenybes, burdama savo kraštą ir šalį mylinčius žmones.

Džiaugiuosi, kad „Žiburio“ gimnazija buvo, yra ir bus šios šviesios žmogiškos misijos nešėja.

Visai mokyklos bendruomenei nuoširdžiai linkiu kuo aukščiau nešti savo šviesos ir tikėjimo žmogumi žiburį.

Irma Kačinauskienė, gimnazijos direktorė

Viskas apie knygą, kuri atveria gimnazijos istoriją

Gimnazijos šimtmečio proga suspėta paruošti ir išspausdinti knygą apie gimnaziją. Knygos pagrindinės rengėjos ir autorės – puikiai visuomeninė žinomos mokytojos Vilija Juodsnukienė ir Nijolė Šervenikaitė. Kalbamės su jomis apie ilgą ėjimą knygos link.

Supažindinkite su knygos idėja.

Vilija Juodsnukienė. Knygoje norėjome pristatyti mokyklos, svarbaus Prienų krašto švietimo židinio, gyvenimą, todėl paisėme chronologijos, stengėmės matyti, kaip istorija veikia mokyklą, keičia jos gyvenimą.

Nijolė Šervenikaitė. Knyga turėtų žadinti smalsumą, norą tyrinėti, prisiminti, apmąstyti savo ir kitų gyvenimą... Būtų smagu, jei ji sudomintų įvairių kartų skaitytojus, buvusius ir esamus mokinius ir mokytojus.

Be Jūsų, turbūt dar niekas nematė visos knygos. Kaip ji sudaryta?

V. J. Išskyrėme gimnazijos gyvenimo etapus ir juos susiejome su Lietuvos įvykiais. Knyga gimė iš buvusių gimnazistų ir mokytojų prisiminimų, Lietuvos archyvų, taip pat gimnazijos muziejaus medžiagos. Stengėmės rasti ir papasakoti mažiau žinomus įvykius, publikuoti dar nematytas nuotraukas.

N. Š. Struktūrą tarsi pasiūlė pats senosios gimnazijos direktorius kunigas Pelikšas Martišius. Daugelis su juo dirbusių mokytojų ir jo mokinių dažnai minėdavo direktorių cituojant iš Apaštalų laišku: „Aš sodinau, o Dievas augino“. Todėl kilo mintis knygos skyriams iš Biblijos paieškoti epigrafulių, jie mums ne tik primena katalikišką „Žiburio“ draugiją, iš kurios gimė Prienų gimnazija, bet ir įtaigiai išreiškia nuotaikas, kuriomis gyveno mokykla per šimtą metų.

Su kokiais sunkumais susidūrėte rašydamos šią knygą?

V. J. Didžiausias sunkumas buvo vis senkantis laikas.

N. Š. Nelengva rašyti knygą, kurioje atsivertę šimto metų istorija – nei pameluoti, nei pasikliauti vaizduote negali, o atsiranda tokių laiko tarpų, apie kuriuos nėra jokios medžiagos.

Ar ruošiant knygą, nutiko kokių nors įvykių, kurie Jums ilgai išliks atmintyje?

V. J. Ieškant medžiagos įvairiuose Lietuvos archyvuose buvo surasti originalūs dokumentai, perskaitėme nemažai direktoriaus P. Martišiaus laišku, ataskaitų „Žiburio“ draugijos valdybai ir Švietimo ministerijai, progimnazijos mokytojų posėdžių protokolų. Buvo smagu išgyventi į tą laiką, supratome, koks paprastas ir nepaprastas darbus darantis žmogus buvo pirmasis direktorius. Mokyklos muziejuje radome straipsnių, liudijančių apie negirdėtus įvykius mokykloje sovietmečiu ir kt. Labai džiaugiuosi, kad dirbau su Nijole, nes gerai supratome ir papildėme viena kitą, sutapo ir požiūriai, prasiplėtė akiratis. Buvo labai smagu.

N. Š. Atradimų buvo daug ir, aišku, nuostabą, džiaugsmą, kad gali pasidalyti, papasakoti kitiems, prisiminsiu ilgai. Svarbiausias įvykis – spėjome baigti rengti knygą iki spaustuvės numatyto termino ir su mokytoja Vilija nė karto nesuspikome, o progu tikrai buvo... (nukelta į 4 p.)

Mielieji,
mūsų gimnazija mini reikšmingą ir išskirtinę datą – šimto metų jubiliejų. Šios šventės proga norėčiau Jus visus pasveikinti ir pakviesti gimnazijos šimtmetį švęsti kartu, jaučiant meilę ir pagarbą šiai mokyklai, nusilenkti jos istorinei praeičiai ir pozityviai vertinti dabartį. Tegul ši nepaprasta šventė pažadina kiekvieno širdyje norą kurti savo mokyklos gerovę ne skambiais žodžiais, o konkrečiais darbais.

Mes visi kartu jau sukūrėme daug nuostabių dalykų, pasiekėme puikų rezultatų, tačiau tik mūsų vienybė ir stiprybė gali garantuoti tolimesnę gimnazijos bendruomenės sėkmę.

GMS prezidentė Goda

Mieli gimnazijos nariai,

100 metų valstybei – garbė, jos istorijai – maža begalės įvykių dalelė, žmogui – ilgaamžiškumas, o Prienų „Žiburio“ gimnazijai – tai lūkesčių, pastangų, tikėjimo ir sėkmės vaisius. Vaisius, kurį brandino kiekvienas gimnazijos bendruomenės narys. Ir kaip bendras sodas ar bičių avilys suartina kaimynus, taip gimnazijos bendruomenę suartino 100 metų gija, išsiraizgiusi mokyklos istorijoje. Nieko nėra geriau, kai visa bendruomenė kartu dirba ir džiaugiasi rezultatais, kai visa bendruomenė siekia bendro tikslo – šviesti save, šviesti kitus, šviesti taip, kaip turi šviesti „Žiburys“!

Salve komanda

Koplytstulpis, skirtas gimnazijos šimtmečiui ir P. Martišiui atminti

Keičiasi mokykla – keičiasi mokytojų darbas

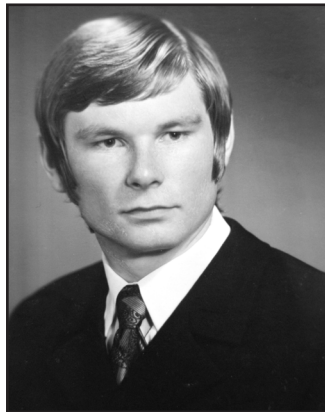
Nors laikai, mokiniai ir patys mokytojai keičiasi, visų jų išlaidose yra vis dar išlikusi ta pati didžiulė meilė bei atsidavimas savo darbui, noras išmokyti jaunus žmones naujų dalykų, jiems padėti įgyvendinti svajones ir pasidalinti sukaupta patirtimi. Gimnazijos šimtmečio proga grupelė ilgiausiai mokykloje dirbančių mokytojų sutiko pasidalinti savo mintimis apie gimnaziją.

Irena Mažeikienė (Karalukaitė) – lietuvių kalbos ir literatūros mokytoja. Pagal paskyrimą pradėjau dirbti nuo 1981 metų. Pradėjau dirbti sovietmečiu, tada mokykloje vyravo tvarka, drausmė: visi turėjome savo pareigas, mokykloje pertraukų metu mokiniai vaikščiodavo koridoriais. Tada vadovavo labai griežtas ir labai teisingas direktorius Juozas Zaličkas, jis ir priėmė mane į darbą, jį labai gerbiau ir mylėjau. Pamenu, jog jo labai bijodavome. Kai mokytojai susirinkdavo mokytojų kambaryje ir jis ateidavo, visi bėgdavo į šonus, nes žinodavo, jog gali būti pabarti. Vėliau laisvėjo požiūris į mokyklą – ji tapo ne tokia suvaržyta, mokiniai turėjo daugiau teisių. Per visus tuos metus pati labai pasikeičiau: tapau liberalesnė, demokratiškesnė, pasikeitė bendravimo stilius.

Vida Degutytė – istorijos mokytoja. Gimnazijoje pradėjau dirbti 1987 metais, gavusi paskyrimą. Kai pradėjau dirbti, dirbome šešias dienas per savaitę, į gimnaziją buvo stojamieji egzaminai. Atkuriant gimnaziją, reikėjo visai bendruomenei daug dirbti. Bėgant metams keitėsi tradicijos, uniformos, vienu metu uniformų visai nebuvo, todėl vaikai vaikščiodavo apsirengę labai spalvingai. Anksčiau viską tekdavo rašyti ranka, net per kalkę tekdavo ruošti kontrolinius, atsiradusios technologijos labai palengvino darbą. Dabar vaikai dirba daugiau savarankiškai, anksčiau mokytojas daugiau pasakodavo. Gimnazijoje likau dirbti, nes esi pastovi, pamilau vaikus. Be to, man labai patinka važinėti, todėl kiekvieną dieną važiuoju iš Kauno į Prienų „Žiburio“ gimnaziją.

Petras Kačiūšis – technologijų mokytojas. Gimnazijoje nuo 1990 iki 1994 metų dirbau matematikos mokytoju. Po to laikinai tapau technologijų mokytoju ir juo likau iki šiol. Per tiek metų labai keičiasi mokiniai: anksčiau jie buvo žingedesni, turėjo mažiau technologijų, todėl tai, ką parodydavome, juos daug labiau stebino. Pamenu, prieš daug metų atsinešiau maždaug 50 kg sveriantį monitorių, pakabinau jį aukštai klasėje, kad visi matytų. Smagiausia, kai mokiniai, kuriuos mokiau, sugrįžta kažką pasigaminti, ateina vasarą, paskambina, prisimena. Nuostabu, kai vaikai nori kažką gaminti, kurti, malonu, kai pamėgsta šį darbą.

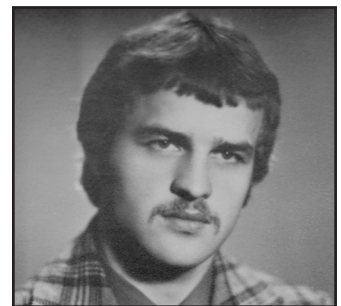
Nadiežda Sogačiova – rusų kalbos mokytoja. Gimnazijoje dirbu jau daugiau nei 25 metus. Po renovacijos mokykla tapo gražesnė, modernesnė, ją puošia daugybė gėlių. Mano nuomone, mokiniai visada stengiasi mokytis, yra daug aktyvių, kurie domisi rusų kalba, nori dalyvauti renginiuose. Mes dalyvaujame daugybėje konkursų, olimpiadų, konferencijų, taip pat tarptautinių konkursų. Taip pat yra daug kūrybiškų ir iniciatyvių gimnazistų, kurie įgyvendina savo idėjas. Labiausiai prisimenu savo būrelio veiklą: vykdavome į teatrą, įvairias išvykas, konkursus, dalyvavom ir tarptautiniuose festivaliuose.

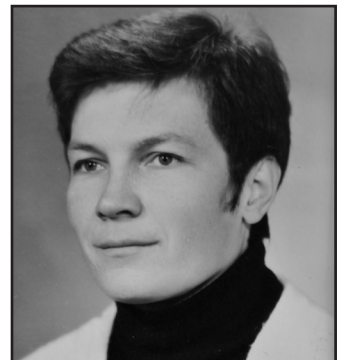
Vytautas Blekaitis – kūno kultūros mokytojas. Prienų „Žiburio“ gimnazijoje pradėjau dirbti 1983 metais. Viskas pasikeitė ryškiai, negrįžtamai, kardinaliai. Dirbant mokytoju atsirado kontaktas, komunikacija, bendravimas su mokiniais. Reikia keistis paskui mokinius, tačiau neretai to padaryti net nespėji. Dirbau keliose mokyklose, bet pasilikau šioje, nes ji viena vienintelė – pati geriausia. Čia geriausi mokiniai, mokytojai, atmosfera. Kiekviena diena, praleista šioje mokykloje, neša laimę ir džiaugsmą.

Rūta Pūrienė (Gustaitytė) – lietuvių kalbos ir literatūros mokytoja. „Žiburys“ – mokykla, kurią statė mano tėtis, kurioje mokiausi, o šiemet 29-asis rugsėjis, kai dirbu mokytoja. „Žiburys“ – ne tik darbo vieta, tai mano gyvenimo dalis. „Žiburi“ visi žinojo kaip mokyklą, kurioje labai svarbi drausmė, mokytojas. Kai pradėjau dirbti, dirbo ir mano mokytojai, jie tapo kolegomis. Mokykla, aišku, keičiasi. Ji net išoriškai skiriasi nuo tos, kurioje pradėjau dirbti: renovuota, jauki, rodo, nėra gražesnės Lietuvoje... Keičiantis visuomenei, keičiasi ir mokiniai, ir mokytojai. Mokykla – tai ne tik pastatas, tai mokytojai, mokiniai, tėvai. Mes ne tik mokom – nuolat mokomės ne tik naujų technologijų, bet ir kitokio požiūrio į pasaulį, į mokinius, kurie dabar daug drąsesni, laisvesni, daugiau keliauja. Kartais pasigendu buvusio nuoširdumo, bendrystės. Man rodo, dabar visi per daug užimti tik savo pasauliu, todėl labai smagu, kad turiu mokinių, kuriems svarbi „Žiburio“ dvasia, jiems svarbios tos pačios vertybės kaip ir senojoje gimnazijoje: jie ne tik klauso, bet ir girdi.

Vydmantas Petraška – fizikos mokytojas. Mokytoju dirbu 36-tus metus. Anksčiau nebuvo kompiuterių bei įvairių technologinių priemonių, todėl viskas mokiniams buvo aiškinama lentoje, o dabar yra daug lengviau. Mokinių požiūris taip pat yra stipriai pasikeitęs, motyvacija labai sumažėjusi. Jei anksčiau klasėje beveik iš 30 mokinių fizikos nesuprasdavo vos keli, dabar vos keli šį mokslą šiek tiek supranta. Labai pasikeitė ir atsakinėjimas. Anksčiau atsisodavę prie lentos vaikai pasakodavo tekstus, temas, kurias mokėsi, o dabar liko tik testai ir uždaviniai.

Dalia Šklėriūtė – kūno kultūros mokytoja. Gimnazijoje pradėjau dirbti 1986 metais. Turbūt dauguma dar sovietiniais laikais dirbusių mokytojų pasakytų koks *finans* buvo parketas koridoriuose bei aktų salėje. Sporto salė taip pat kardinaliai pasikeitė: atsirado dušai, rūbinės – viskas pasikeitė į gerąją pusę. Mokymas taip pat pasikeitė: sovietiniais laikais buvo laikomi normatyvai, dabar yra vertinamos pastangos. Dabar labiau kreipiu dėmesį į tai, ko mokiniams iš tiesų reikia, ką jie panaudos gyvenime, kas reikalinga jų sveikatingumui, o ne ką privalo išmolti. Taip pat sovietiniais laikais prieš pamokas vykdavo mankštos nuo 7.45 iki 7.55. Kai dar pati mokiausi, buvo atskiri laiptai mokiniams ir mokytojams, per pertraukas mokiniai nesėdėdavo valgykloje ar prie kabinetų, bet būtinai po du vaikščiodavo ralais. Taigi, daug dalykų yra pasikeitę, tačiau dauguma į gerąją pusę.

Gerda Minajevaitė

Mokėsi ir dirba toje pačioje gimnazijoje

Kiekvienais metais būna tokių mokinių, kurie lieka kartoti kurso ir taip negali baigti mokyklos. Bet ar mes susimąstome apie žmones, kurie visą gyvenimą negali palikti mokyklos? Kalbiname mokytojus, kurie negalėjo pabaigti šios mokyklos ir, nors kaip toli bėgo, nenubėgo. Paskaitykime šių mokytojų, kuriuos kažkas paskatino tapti mokytojais ir grįžti dirbti į savo mokyklą, istorijas.

Jurgita Tamošiūnienė (Savilionytė), matematikos mokytoja. Kai aš lankiau mokyklą, reikėjo laikyti stojamuosius egzaminus arba turėjai būti olimpiadų laimėtojas. Todėl klasėse mokiniai buvo labiau motyvuoti mokytis ir stengėsi iš visų jėgų. O dabar, kai priimami visi mokiniai, yra probleminių ir nemotyvuotų mokinių. Mokytojo specialybę pasirinkau 12 klasėje ir svajojau grįžti į Prienus ir dirbti „Žiburio“ gimnazijoje. Aš dirbu matematikos mokytoja, todėl mane įkvėpė mano matematikos mokytoja, bet įtakos turėjo ir mano charizmatiška auklėtoja Roma Ruočkienė, mokytojas Petraška, griežta ir teisinga mokytoja Šklėriūtė, išmintinga ir rūpestinga mokytoja Šervenikaitė ir kiti. Iš pradžių dirbti buvo sunku, nes mokytojai žiūrėdavo į mane kaip į mokinę ir kartais netgi pati kreipdavaisi į kolegas „mokytojau“. Jeigu galėčiau kažką gražinti iš savo mokyklos laikų, tikrai gražinčiau bendruomeniškumą, mokinių ir mokytojų vienybę: darom visokius renginius ir bandom įtraukti kuo daugiau mokinių, bet dažniausiai ateina tik aktyvūs mokiniai.

Snieguolė Vanžodienė (Vaitkevičiūtė), lietuvių kalbos ir literatūros mokytoja. Dabartinis jaunimas nelabai skiriasi nuo mūsų. Mano manymu, jaunimas visais laikais buvo ir yra žingeidus ir linksmas, išdykęs, kartais protestuojantis. Taip susidėjio aplinkybės, kad grįžau į Prienus ir labai džiaugiuosi, kad tuometinis mokyklos direktorius Juozas Padvelskis pakvietė mane dirbti „Žiburijje“. Manau, kad mano auklėtoja Zina Dobilienė, labai nuoširdi, dėmesinga, atidi, profesionali, įkvėpė mane tapti mokytoja. Ji mokėjo žvilgsniu suvaldyti neklaužadas, net rašydama nepatenkinamą pažymį nusišypsodavo taip, kad visi stengtųsi mokytis. Negaliu nepaminėti ir mokytojos Nijolės Šervenikaitės indėlio į mano profesiją – ji kelia aukštus reikalavimus ir motyvuoja siekti geresnių rezultatų. Aišku, sugrįžti mokytoja į mokyklą, kur dar tavo mokytojai moko, buvo sudėtinga, nedrašu, bet kolegos priėmė labai draugiškai, skatino ir patarė. Nors šiuolaikinė mokykla tobulėja, aš iš savo mokyklinių laikų į dabartinę mokyklą sugražinčiau kultūringumą ir nuolatinę pagarbą kitiems.

Daiva Sabanskienė (Laukaitytė), direktoriaus pavaduotoja ugdymui, informacinių technologijų mokytoja. Seniau jaunimas galvodavo savo galva, dabar už juos galvoja telefonai. Galiu sakyti, protas iš galvos persikėlė į kišenę. Man visados patiko Prienai, kai studijavau Vilniuje, visados mažiau apie Prienus ir, kai galėdavau, visada grįždavau į juos. O kai baigiau savo studijas, pasirinkimas buvo aiškus – gimtasis miestas. Tuometinis mokyklos direktorius pakvietė dirbti informacinių technologijų mokytoja „Žiburijje“. Taip su įvairiomis pertraukomis dirbu iki šiol. Mane įkvėpė tikslųjų mokslų mokytojai. Jūs dėstė tvirti vyrai – matematikos mokytojas J. Padvelskis ir fizikos mokytojas A. Narvydas. Aišku, dar ir dabar dirba mokytojų, kurie mane mokė, jų yra visai nemažai. Smagu, kad ir šiandien iš jų galiu gauti patarimų ir konsultacijų kaip mokykliniais laikais. Bet laikas bėga ir jau gimnazijoje dirba mokytojų, kurie buvo mano mokiniai. Jeigu galėčiau, iš savo mokyklinių laikų į gimnazijos valgyklą sugražinčiau spurgas su arbata.

Jūratė Grybauskienė (Ramoškaitė), anglų kalbos mokytoja. Jaunimas visais laikais yra geroji žmonijos pusė, skiriasi tik jo naudojamos technologijos, nes jaunimas visuomet jas įsivaina pirmas. Matyt, gyvenimas yra pilnas siurprizų ir netikėtumų. Vienas iš mano gyvenimo siurprizų yra grįžimas į Prienus. Mane visuomet įkvėpė ir žavėjo mokytojų Zinos Dobilienės ir Nijolės Šervenikaitės, Monikos Vasiliauskienės pamokos. Tikriausiai jos labiausiai ir paskatino mane tapti mokytoja. Pirmiausiai pasirinkau studijuoti biologiją: visuomet domėjausi reiškiniais, kurių neišaiškina mokslas, be to, žavėjo gyvūnų išgyvenimo gamtoje strategija ir jų psichologija. Gimnazijoje tuo metu trūko anglų kalbos mokytojų ir direktorius Juozas Padvelskis pasiūlė persikvalifikuoti ir tapti anglų kalbos mokytoja. Man tai buvo gyvenimą pakeitęs iššūkis. Ką labiausiai norėčiau sugražinti iš savo laikų? Tikriausiai valso ir polkos konkursą bei karnavalus. Man jie labai patiko ir jų pasigendu dabar.

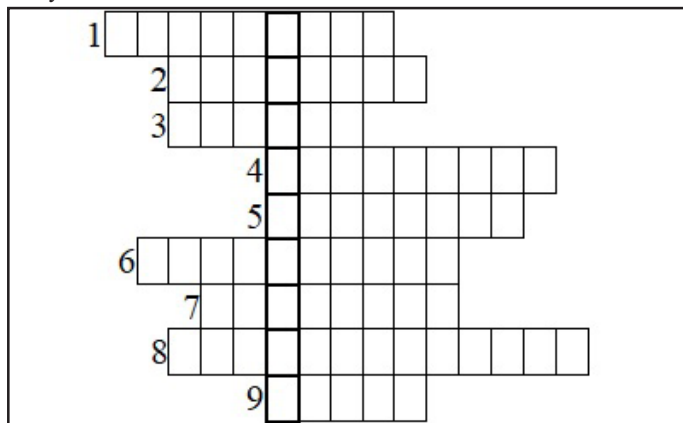
Kristijonas Raibužis

Laiptažodis apie gimnaziją

Horizontaliai

1. Gimnazijos įkūrėjas ir pirminis mokyklos direktorius.
2. Mokytojas, iš pradžių mokęs matematikos, tačiau vėliau pakeitęs savo mokymo sritį.
3. Gimnazijos mokinių...
4. Mažasis mokyklos pastatas.
5. Mokinys, kurio vardu pavadinta skaitykla.

6. Direktorius, kuriam vadovaujant mokyklai suteiktas gimnazijos statusas.
7. Vienas iš ilgiausiai dirbančių mokytojų.
8. Gimnazijos direktorės pavardė.
9. „Žiburio“ gimnazijos emblemoje pavaizduota...

Fons Joosten – fondo „Žiburio draugai“ įkūrėjas

Fons Joosten įkurtas fondas „Žiburio draugai“ skaičiuoja 20 veiklos metus: Fons rinko lėšas ir labdarą mokyklai, skaito paskaitas. Kalbiname gimnazijos bičiulį 31-ojo vizito mokykloje metu.

Dar kartą priminkite gimnazijos bendruomenei, kada sužinojote apie gimnaziją?

1998-ųjų liepos mėnesį Vilniuje prie Gedimino bokšto su žmona Marjolijn atsitiktinai susitikome gimnazijos mokinius ir mokytojus,

buvome pakviesti apsilankyti gimnazijoje. Mes paklausėme, kuo galėtume padėti.

Taip prasidėjo mūsų bendradarbiavimas, pradėjus rinkti ir vežti humanitarinę pagalbą.

Ko palinkėtute gimnazijai jubiliejaus proga?

Linkiu kokybiško augimo šviečiant ir ugdant jaunąją kartą.

Kalbiname mokytoją Jūratę Grybauskienę, kartu su Fons Joosten įsteigusią fondą.

Ko pasisėmėte bendraudama su šiuo žmogumi? Kuo jis ypatingas?

Fons Joosten žavi erudicija, begaliniu darbštumu, tvirtu tikėjimu, noru padėti, noru dalintis. Labai vertinu jo nuoširdžią draugystę, sugebėjimą išvelgti tai, kas yra svarbiausia. Fons ir Marjolijn Joosten gyvenimo credo – gyvenime svarbiausia ne tai ką turi, bet kas esi kitiems žmonėms.

Eglė Zujūtė

Pirmokai: „Žiburio“ gimnazija – jėga!

Nauji mokslo metai – nauji ir pirmokai. Kalbiname gimnazijos pirmokus ir direktoriaus pavaduotoją Daivą Sabanskienę, ką jie mano apie „Žiburio“ gimnaziją ir kaip jaučiasi pasirinkę šią mokyklą.

Silvija. Labai džiaugiuosi, kad pasirinkau šią mokyklą. Na, žinoma, bijau, kad labai nukris pažymiai. Visi mokytojai labai *fainučiai*. Labai skanios valgyklos bandelės. Spintelės – tikras išsigelbėjimas.

Noja. Manau, kad mokykla yra labai gera. Patinka platus užklasinės veiklos pasirinkimas, įvairūs renginiai. Didelis plusas, kad mokykloje yra liftas. Po tokių pamokų kaip muzika – energijos ir pozityvumo pasikrauni visai dienai!

Tomas. Man patinka čia mokytis, susiradau daug naujų draugų, visi labai linksmi. Labai jauku ir malonu būti šioje mokykloje.

Nojus. Jaučiuosi labai gerai – visi mokytojai yra geri, stiprūs. Kabinetai labai jaukūs, išskirtiniai. Nepatinka labai seniai dažytos mokyklos grindys.

Milena. Mokykla labai patinka: jaučiuosi labai jaukiai, mokiniai draugiški bei rūpestingi. Labiausiai man patinka mokytojai: jie labai nuoširdūs, padeda iškilus sunkumams bei visada atsako į rūpimus klausimus. Prie šios mokyklos jau pripratau, pradžioje būdavo sunku surasti reikiamus kabinetus.

Arnas. Labai patinka mokyklos kabinetų atmosfera. Visur tylu, malonu. Spintelės galėtų būti ir didesnės, netelpa visi gyvybiškai svarbūs daiktai.

Viktorija. Mokykloje yra smagu, daug gimnazistams galimybių. Geltonai išdažyti kabinetai labai traukia valgyti, ypač istorijos kabinetas.

Aldona. Mokykloje jaučiuosi gana keistai, nes esu pirmokė. Sunku – keturi pastato aukštai. Mokytojai labai gerai palaiko drausmę. Patinka spintelės.

Kotryna. Mokykloje jaučiuosi labai puikiai. Labiausiai šioje mokykloje mane žavi rūpestingi mokytojai, jauki aplinka, draugiški bei nuoširdūs mokiniai. Mėgstamiausia mokytoja yra Vilija Gustaitytė: žavi savo darbo tvarka, kruopštumu ir darbštumu.

Milena. Gimnazija man labai patinka. Kabinetai čia jaukūs, jie turi tarsi kažkokią aurą, kuri suteikia jaukumo bei ramumo. Labiausiai man patinka mokyklos spintelės: galiu pasilikti knygas bei kitus reikalingus daiktus. Kadangi esu tik pirmokė ir mokytojų dar nepažįstu, mano mėgstamiausias mokytojas yra auklėtojas Arturas Juočiušas. Dar kartais pasiklystu mokykloje.

Aira. Mokykloje jaučiuosi labai gerai, man ji labai patinka: žavi kitoks mokytojų požiūris į mokinius, aplinka ir įdomi veikla. Mano mėgstamiausia mokytoja Vilija Gustaitytė: ji patinka savo pozityvumu ir visuomet trykstančia energija, įdomiu pamokos informacijos pateikimu. Pradžioje buvo pakankamai sunku priprasti prie šios mokyklos, viskas čia kitaip nei buvusioje mokykloje: vertinimai, metodai labai skiriasi, bet ilgainiui pripratau.

Gabija. Mokykloje aš jaučiuosi labai gerai, čia man labai patinka. Ši mokykla mane žavi savo išskirtiniu mokymo būdu bei jaukumu. Visi mokytojai čia rūpestingi, nuoširdūs, draugiški.

Direktoriaus pavaduotoja Daiva Sabanskienė. Šie pirmokai yra išskirtiniai: kultūringi, pozityvūs, gabūs, komunikabilūs bei aktyvūs. Labiausiai išsiskiria I a klasė: jau prieš pirmos pamokos pradžią man įėjus į kabinetą visi atsistoję pasisveikino, o iki pamokos pabaigos likus vos kelioms minutėms, jie uoliai dirbo ir negalvojo, kada gi baigsis pamoka. Norėčiau, kad šią jų gražią tradiciją perimtų ir kiti pirmokai bei tęstų ketverius metus.

Noja Petkevičiūtė, Kamilė Pilipavičiūtė

(atkelta iš 1 p.) Ar sulaukėte pagalbos iš aplinkinių?

V. J. Sužinoję apie rašomą knygą, žmonės dalijosi prisiminimais, asmeninių kolekcijų nuotraukomis, padėjo identifikuoti faktus, asmenis nuotraukose, skolino senus laikraščius, straipsnius ir šeimos archyvų medžiagą.

N. Š. Ir ne tik. Paskutinėmis dienomis sulaukėme pagalbos iš direktoriaus pavaduotojos Linos, kuri pagelbėjo rašant paskutinį skyrių apie šių dienų gimnazijos gyvenimą, kai kurie buvę mūsų mokyklos mokiniai ir mokytojai specialiai knygai užrašė savo prisiminimus. Labai vertinu šią pagalbą.

Jei būtų galimybė, ką pakeistumėte arba kuopapildytumėte knygą?

V. J. Liko daug neaprašytos ir knygoje nesutalpintos informacijos. Gal kada nors bus II dalis „Kas knygon nesudėta...“

N. Š. Dabar atrodo, kad nieko nekeisčiau, o papildyti galima visada, bet kas skaitys storą knygą...

Eglė Zujūtė

Rugsėji „Žiburio“ gimnazijoje vyko edukacinių erdvių atidarymo šventė. Kabineto, skirto kalbininkui Jonui Kazlauskui atminti, atidaryme dalyvavo jo dukra Eglė. Kabineto, skirto partizanui Juozui Stravinskui atminti, pristatyme dalyvavo jo dukra Laimutė. Skaityklos, įamžinusios filosofo ir poeto Antano Maceinos atminimą, atidaryme dalyvavo jo marti Tamara Maceinienė ir kiti giminaičiai.

Prienu „Žiburio“ gimnazijos laikraštis

Adresas: J.Basanavičiaus g. 1, 4340 Prienai.

Tel.: (8~319) 52430.

El. paštas: salveziburys@gmail.com

www: http://ziburys.prienai.lm.lt

Nr. 1 (133) 2018 m. spalio

Laikraštį parengė Eglė Zujūtė, Miglė Buzaitė, Emilija Damukaitytė, Gerda Minajevaitė, Kristijonas Raibužis, Deimantė Stanevičiūtė, Noja Petkevičiūtė, Kamilė Pilipavičiūtė, Lukas Barkauskas, Ariana Žilionytė, Dija Revinskaitė.

Maketavo Ugnė Šalčiūtė.

Konsultavo Levutė Karčiauskienė.